

ARADUL

Mărire întru cei de
sus lui Dumnezeu și
pre pământ pace, în-
tru oameni bunăvoire.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

ARAD, Str. Eminescu No. 18.

Telefon: 266.

Or. Asociației »Infrățirea«
de două ori pe săptămână.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
200 Lei 1 An	500 Lei 1 An
100 6 Luni	250 6 Luni
50 3 Luni	130 3 Luni

In străinătate dublu.

Crăciunul nostru.

Am vrea ca mâine și poimaine, și în ziua următoare să ne găsim blând, să se aștearnă tot pământul un covor alb de nea, și pe el, pe covor, să niștim noi să calce înăbușiți, să niștim ca într'un tempiu. Am vrea ca, în aceste zile, să comorim de sus, ca o pasăre albă să niștim blândetei, și să ne simțim pătrunși de tălcul splendorii legende a Copilului-Sfânt: Oi leroi Doamne Florile dalbe...

Dela un capăt la altul al lumii, pretutindeni unde legea și dreptatea a pătruns, se sărbătoresc, astăzi Crăciunul. El îmbracă lumea întreagă, în această ghirlandă de sărbătoare... Veselie, mai mult sau mai puțin exuberantă, și mai mult sau mai puțin reculeasă toată lumea veseliei—simbolism unelnic, complex, uneori, sfers, obiceiuri diferite, gusturi diferite, caractere—oricum, e tot Crăciunul. O fericire frățească cumănde, pretutindeni, inimile înierite, în ziua aceasta, ajunul vieții noi, început al unui nou, vălmășag de nădejdi...

Să privim mai de aproape unele dintre acestea Crăciunuri de diferite și totuși atât de asemănătoare, să căutăm prin amintirile cele mai îndepărtate ale lumii, printre cele care se cunosc mai puțin unele pe al-

tele, să surprindem popoarele diferite, în gesturile lor și în culorile lor, cele mai pitorești...

Să strângem aceste Crăciunuri, ca un mănunchi de flori: mănunchiu făcut din rămurile de brad, din vâsc, din iuice, din răsuri de iarnă și din crinii mistici ai poveștii sfinte și ai credinței, mănunchiu alcătuit de luminile căminului, cari se găsesc prin saloane și prin colibe ca niște constelații și să împărțim aceste buchete, cu toată duioșia cuvenită, când știm că ele trebuiesc dăruite celor mici de tot, adevăratei primăveri ai vieții.

Căci, copiii sunt eroii sărbătorii fericite. Ei sunt ca și copilul Isus, micii Dumnezei. Ziua frumoasă e pentru ei, pentru ei sărbătoarea sărbătorilor, și numai dansii urmăresc desfășurarea cu o seriozitate profundă și impresionantă: oare nu știm că tot ce fac copii fac cu seriozitate că, ceia ce noi numim jocurile lor, sunt de fapt ocupațiuni foarte grave, și că, în realitate numai cei mari se joacă?...

Se cuvine să primim noutatea, cu bucurie și cu'n ospăț. Am vrea ca mâine și poimaine, și'n ziua următoare, să niștim blând, să fie pretutindeni beșug și voie bună.

I. n. ș.

BETLEEMUL

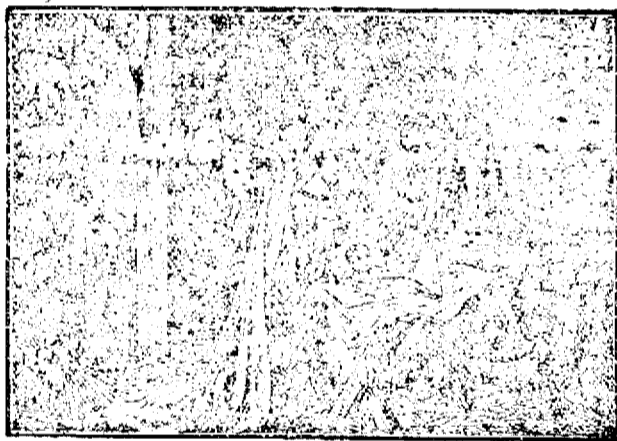
Numele orașelului din depărtatul răsărit în aceste zile stăruie pe buzele tuturor, în cântece, în colinde, în amintiri duioase de bucurie și de nădejdi înviatoare.

Sunt cetăți și orașe ce-și fin neîntrerupt faima la suprafață: Parisul, cetatea de lumină și de întărire a lumii; Londra englezilor realisti calculatori de câștig și totuși creștini, inspirați de idealul Evangheliei; Berlinul, germanilor filozofii, sfăntându-se mereu să se păstreze viguroși de pe urma înfrângerilor umilitoare și în feța vânturilor pline de miazmă otrăvitoare, ce năvălesc dinspre Leningradul anarhic și dărâmtor de credință și de ordine socială; Roma înveșmântată în faima de energie creatoare și rodnică a lui Mussolini; Viena

sărăcită, dar credincioasă păstrătoare a unor nobile tradiții din vremuri împărătești; departe peste ocean, New Yorkul, Washingtonul și toate celelalte orașe-uzine, cu ademenitoare bogăție de altădată a banului; și în sfârșit Bucureștii noastre dragi cu toate bunurile și păcatele lui; — toate își susțin faima de cetăți și orașe mari, însemnate după numărul locuitorilor, după industria puternică, după comorile de artă, după negociul întins și mai ales cu nelipsita politică, și în aceste vremuri, cu nesfârșitele mizerii ale crizei, aceeaș pretutindenea.

Dar acum faima orașelor mondiale e întunecată, rămâne în umbră. Un singur nume dominează: Betleemul.

Căci acolo s'a oprit o stea

minunală, steaua dela răsărit, să arate locul de naștere al Împăratului împăraților. În jurul Lui, doară se grupează întreagă istoria lumii, în El se concentrează toate întrebările mari ale omenirii, Lui se închină Răsăritul și Apusul și la picioarele Lui va trebui să vină, până la urmă, toată suflarea, care a îmbrăcat chip de om, ca să fie o turmă și un păstor. E cetatea de naștere a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, pe care a văzut-o în chip profetic prorocul Miheea, cu multe veacuri înainte: »Și tu Belleeme, casa Eufraților, mic ești a fi între mii de ludei, că dintru tine va ieși mire, ca să fie povățuitorul lui Israel... (c. 5, 2)... nici de cum nu ești mai mic între domnii Iudeei, că dintru tine va ieși Povățuitor, carele va paște pe poporul Meu... (Mat. 2, 6); Iată de ce faima Betleemului stăruie în conștiința noastră peste mândria trecătoare a vestitelor cetăți de altădată, peste orașele mari de acum, și peste toate câte vor mai veni să se ridice din necunoscut.

Prorocul I-a slăvit cu multe veacuri înainte și după multe veacuri ne ducem noi acum cu duhul să plecăm genunchii inimilor noastre în cucernică închinare. Și după noi vor veni generațiile viitoare, până la sfârșitul veacurilor.

Betleemul se tălcuește casa

pâinii, Efrata, ținut bogat și roditor. Un orașel cu ceva peste 10.000 de locuitori, cari își lucră cu sârguință ogoarele și-și pasc turmele și acum, pe câmpiile lui. E așezat pe coasta unei coline, dela Ierusalim spre sud, la distanță de vreo 8 klm. Locuitorii, frumoși la chip și la port, sfielnici și pioși, sunt în partea cea mai mare creștini.

În mijlocul lor au comoară stântă: Biserica Nașterii, zidită de împărăteasa Elena, deasupra peșterii, care a ocrotit, la naștere, pe Isus pruncul, Mântuitorul lumii. E una din cele mai vechi biserici creștine păstrându-se în originalitatea ei vechi, cu toate restaurările de mai târziu. La locul nașterii, în peșteră, sub altarul principal, duc 15 trepte, roase de pasul milioanei de pelerini, cari au scoborât să se închine și să sărute steaua luminată de multe candelă de aur și argint, mărturisind și prin inscripția din jurul ei, în latinește: »Aici s'a născut Isus Hristos din Fecioara Maria«.

Nu este alt nume mai sfânt în cer și pe pământ, și nu se va ridica stea mai luminoasă, decât steaua magilor, steaua nașterii Domnului și a renașterii noastre, care să călăuzească omenirea spre un alt ideal mântuitor.

În ceața fumurie, ce ne împresoară tot mai dăr și mai stăruitor, — prin răul și greul zilelor apăsătoare și al anilor

de criză și mizerie, singura lumină mângăitoare e aceea ce se revarsă din peștera Betleemului.

Nu vom trece nepăsători pe lângă șlinja și iscusința omenescă, vrednică de prețuit, când se ridică cu putere de afirmare. Dar cu ochii sufletului văzând steaua dela răsărit, bucurându-ne cu bucurie mare foarte, ca și magii nelișițiți de altădată, îi vom urma și noi până la peștera Betleemului, să ne prosternem în închinare pioasă, ca să luăm mângăere, întărire și învioreare sufletelor noastre îngrijorate, spre a purta cu răbdare și neslăbită nădejde de îndreptare a răului vieții de acum.

Nicăiri, ca aici, nu vom învăța să fim mulțumiți cu cât ni este dat, dacă pruncul dumnezeesc s'a născut în iesle; să ne păstrăm și mărturisim credința tare în Dumnezeu, după îndemnul învățaților magi și crai bogăți; și să fim jertfelnici, după pilda lor bogată în daruri și a smeriților păstori săraci, păzitori de turme și totuși darnici.

Atâția nevoiași, amărăți și lipsiți așteaptă de sărbători, fapta milostivirii noastre. »Întorcăți-vă și faceți unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie miază făcută« (Mat 25 40); ne încredințeam de Dumnezeu, după îndemnul milei noastre trebuie să le ducă și lor solia de bucurie: »Astăzi s'a născut vouă Mântuitorul, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David« (Luc. 2, 11);

Colindă*)

O, ce nebușie
Și ce tiranie!
Un trod viclean
Crațul cel tiran

Oastea și-o trimite
Pruncii de-al ucide
De doi ani în jos.
Tate pe Hristos...

Intră prin oadaie,
Toți copiii-tate,
În leagăn găsiți,
Din brațe răpiți.

Mamelor văzându-i,
Se 'neacă plângându-i,
Văzând până mor
Copilașii lor.

Mamelor nu plângeți,
Pieptul nu vi-l frângeți,
Pruncii n'or muri,
Ci s'or preamări.

Și-alor sufletele,
S'or prefacă'n stele,
Luminând frumos
Calea lui Hristos.

*) Culeasă din comuna Valcea-Bradului de I. F.

Sărbători tericite!

Ziarul »Aradul«.

Sărbătoarea națiunii Jugoslave.

Gestul, plin de iubirea ce-o are regele Alexandru I pentru poporul și țara Sa a făcut, ca totul de altădată — regele și țara — care și-a petrecut tineretea în tranșeele înzăpezite și în sânii de soldații Săi: faptele și sacrificiul tot ce au avut drag pentru liberarea fraților, zic, gestul acela părintesc făcut ca acelaș soldat-rege, pună mâna sa de fier, pe steagul statului Sârbo-Croato-Sloven acum doi ani.

Un deceniu de-arândul suferințele celor ce și-au dat duhul pentru nemurirea patriei pentru răsturnarea lanțurilor oboșitoare — pluteau de-asupra statului pentru care au înfruntat frig și toate suferințele războiului sau omenescii, cercetarea și sacrificiul printr'o singură inimă a celor rămași și n'au căutat ceeace au visat, n'au căutat armonia între frați, ci au lăsat lăudate poate numai pe însuși personale. Oamenii, cari cu flori la pălării și cu mâinile în sân au așteptat liberarea lor, prin vre-o viață exponenți răsfățați ai opiniei publice — cocotați prin războaiele multe pretutindeni — tăcut să aibă o autoritate rodnică și au crezut că dispun de toate — și de pământul necăscat cu sânge de om — sfânt, în care se odih-

nesc rămășițele pământești a eroilor.

A fost prea mult...

Ca urmări ale acestora au fost evenimentele desfășurate asemenea unui film în tânăra țară aliată nouă, care au și cauzat moartea unora dintre acești răsfățați, când regele Alexandru pentru a pune punct lansează celebra chibzuială că între popor și el, nu trebuie să mai existe intermediari și după ce toată așteptarea a trecut de limită, El a început cu literă mare. Toate drepturile emanau din el și prin clarviziunea sa, atât timp cât azi cerințele și-au impus primul lor. Astăzi regatul vecin a revenit, la viața parlamentară de altădată, veleități le sunt însă mai micșorate, deasupra ambițiilor a crescut o dără de rouă respect pentru faptele nobile a celor sacrificați întru destinele neamului.

Acum e natural ca și poporul recunoscător să profite de ocazii, pentru a aclama suveranul și'n atmosfera de zile mari Jugoslavia sărbătorește aniversarea Regelui Alexandru I, noi nu putem decât a simți în Ison cu poporul Său fiind, părtășii alături de cel ce strigă: Trăiască dinastia Jugoslavă.

I. F.

Betleemul se tălcuește casa

Pastorala de Crăciun a P. S. Grigorie.

Toate neamurile veniți să ne
inchinăm Celui Ce s'a născut,
ca să măntuiască sufletele
noastre (Stihira dela Litia
Vecerniei).

Viața omenească are granițe și răspântii, cari se deosebesc unele de altele mai ales prin gândurile și simțirile noastre față de ele. Așa ni-s'a dat în zilele noastre să vedem că oamenii sunt ocupați mai mult cu grija traiului zilnic și se gândesc mai mult la strămtoarea economică și financiară.

Slăntul Sinod al Bisericii noastre ortodoxe prin *Pastorala* din Noembrie 1931, s'a adresat către toți Românii ortodocși, îndemnându-i la jertfă și răbdare în aceste zile grele. Iar acum, noi, episcopul vostru, din prilejul Nașterii Domnului venim cu părăsirea dragostei și vă zicem să aveți încredere în Cel ce a zis: „Eu am venit ca viață să aibă și mai mult să aibă” (Ioan 10 v. 10).

Oamenii de azi uită de multe ori aceste cuvinte ale Mântuitorului. Ei uită să se adreseze lui Dumnezeu în necazurile lor. Uită că Domnul a zis: „Amin, amin, grăiesc vouă, orice veți cere dela Tatăl în numele Meu, vă da vouă” (Ioan 16 v. 23). Oamenii au uitat a cere în numele lui Iisus, cu inima lui Iisus, adică în numele iubirii și jertfei, al răbdării și al nădejdei. A cere dela Dzeu în numele lui Iisus, înseamnă să primim pe Iisus, ca Domn și Împărat al sufletelor, că numai de El să ascultăm și El să ne poruncească.

Dar ce au făcut oamenii? Oamenii încep să uite că Cel ce ne-a zidit este și susținătorul vieții noastre. Oamenii strigă: *Doamne, măntuiește-ne că pierim!* Acest strigăt să-l domolim azi iubirii mei, cu toate puterile noastre. Este adevărat că plâng acasă flămânzi copiii muncitorului fără lucru, dar care inimă darnică rămâne împietrită, când copiii și părinții strigă: *Dați-ne pâine că pierim!* Este adevărat că sunt mulți oameni datori, dar care inimă rămâne nepăsătoare și nu dă amănare datornicului cinstit și de bună credință? Datornicii și cei fără de lucru să aibe încredere în Dumnezeu și în oamenii buni, în oamenii cari conduc destinele lor. Să țină seama de cafelele din prăvălii și ateliere, cum și de muncitorii din fabrici, cari se mulțumesc cu puțin, de funcționarii cu leafa redusă, cari trebuie să fie răbdători. Să nu uite cu toții că necazuri au și orfanii fără părinți, și cei bărfiți pe nedrept și cei ispiții de mulțimea păcatelor, dar de toate va măntui pe ei Domnul, dacă vor fi cu încredere în Dumnezeu!!!

Când Ioan Botezătorul se afla în temnița din cetatea Macherus, a trimis soli la Mântuitorul, dar nu ca să zică: *Doamne, scapă-mă din temniță, că mor!* Nu, iubii mei! Ioan Botezătorul a întrebat pe Domnul prin oamenii trimiși: „Tu ești cel ce vine sau pe altul să așteptăm?” (Mat. 11) Ioan Botezătorul se gândea la mărirea Dui Iisus și la măntuirea adusă de El iar nu la moartea sa, căci știa că dacă el ar fi murit Dumnezeu așeza alt înaintea Mergător în locul său?! Atâta încredere avea el în Dumnezeu.

Să ne încredem deci, iubii mei, în mâna cea tare a lui Dumnezeu. Să ne aduăm aminte că și de vom muri în necazuri, în mâna lui Dumnezeu ajungem, care este Dumnezeuul viilor și al celor morți!

Și acum să ne întrebăm ce legătură poate să fie între Nașterea Domnului și suferințele noastre de azi? Nașterea Domnului nu a fost o simplă întâmplare ca oricare alta din istoria omenirii, ci un fapt unic din care izvoresc cele mai îmbelșugate daruri și mai întâi de toate răscumpărarea neamului omenesc de sub robia păcatului. Precum sunt anumite rane trupesti cari nu se pot vindeca decât lăsând să fie străbătute de razele soarelui, așa sunt și rane sufletești care numai cu razele iubirii divine se pot vindeca.

Ingerii și păstorii s'au bucurat la Nașterea Domnului, fiindcă au știut că s'a născut Iisus, *vindecătorul tuturor boalelor trupesti și sufletești*. Steaua dela răsărit arătase că a venit în lume lumina cunoștinței, căci cetim în cartea a patra alui Moisi: „răsări-va o stea din locov, și se va scula un om din Israil” (Numerii 24 v. 17).

Magii erau oameni învățați și îndată ce au văzut steaua au pornit la drum ca să vadă pe Domnul născut. Ei nu erau mulțumiți cu știința și puterea lor, ci doreau să vadă pe Cel Ce a zis: *Eu sunt calea, adevărul și viața*. Ei nu numai că s'au grăbit ca să vadă pe Hristos, dar i-au adus și daruri și anume „aur lămurit ca Împăratul veacurilor; tămâie ca unui Dumnezeu al tuturor și smirna ca unuia fără de moarte”. Și pe vremea magilor erau suferințe, robi apăsați și flămânzi, dar Nașterea lui Hristos le-a adus măntuirea: orbii au început să vadă, schiopii să umble, leproșii s'au curății, morții au înviat și săracii or li-s'a binevestit (Mat. 11 v. 5).

Pe calea magilor se vor alina și suferințele noastre.

Să urmărim deci, iubii mei calea magilor: „Toate neamurile veniți să ne inchinăm Celui ce s'a născut ca să măntuiască sufletele noastre”. Magii și păstorii s'au înălțat cu sufletele lor, arătându-ne că și noi avem datoria să ne înălțăm spre Dumnezeu. În timpul rășboiului mondial cei ce se inchinau lui Hristos au făcut spitale și au alinat suferințele chiar ale vrăjmașilor, iar azi unii oameni cred că numai prin mijloace omenești se alină suferințele! În Rusia, de pildă, oamenii fără Dzeu fabrică mașini peste mașini, ca să fie fericire, dar fericirea nu a venit iar omul a devenit o mașină fără suflet.

Nouă ne trebuie însă suflet și viață, cât mai multă viață. Tehnicienii germani în timpul războiului au făcut coifuri de oțel pentru apărarea soldaților. Aceste coifuri nu erau desăvârșite căci nu puteau apăra bine capul soldaților. Atunci un medic, creștin bun, care nu era tehnician mână de iubirea de oameni și nu de scopul războiului, a făcut coifuri mai bune, cari apărau viața soldaților mei bine. Iată că nu ajunge știința, ci trebuie și iubire, ca faptele noastre să fie cât mai folositoare vieții.

De aceea și eu în ziua nașterii Domnului, vin cu mare iubire către voi, și prin această carte pastorală, vă binecuvintez pe voi și pe copilașii voștri, cari sunt bucuria noastră, pe tinerii cari sunt razimul bătrânețelor voastre. Bindecuvintez casele voastre și ogoarele voastre, birourile și toate așezămintele culturale și so-

Inapoi la cele zece porunci!

— Christos și problemele sociale. —

Iisus Christos n'a adus nici o normă și nici un program la deslegarea problemelor sociale, căci fiecare timp își are doar problemele sale: problemele sociale ale antichității păgâne diferă de cele ale evului mediu, cari se ocupă mai mult de pălura țărănimii, pe când cele ale timpului modern, sunt probleme ce privesc viața socială a muncitorimii, cu „consum”, „produse” și „impărțirea bunurilor”. Christos care este o personalitate istorică și nici decum un mit și față de care trebuie să avem și azi aceiași afinitate sufletească ca acum 1900 ani, este și astăzi încă tot atât de profund, încât orice problemă socială nu poate fi deslegată decât cu *El* sau *paralel* cu *El*. Cine crede, că va găsi în Evanghelii un program social pregătit, acela se înșală, — datoria bisericii este de a afișa numai adevăratele percepțe morale, cari trebuie să fie baza conviețuirii și a vieții armonioase și pașnice.

Desigur, Christos s'a apropiat mai târziu de cei săraci. Aceasta însă nu înseamnă că El ar fi un „proletar”. Nul Christos n'a fost nici socialist, nici comunist, cu atât mai puțin un anarhist, dar n'a fost nici naționalist, fiindcă El mai presus de orice naționalism a propovăduit *Iubirea*. „*Iubire și dreptate*”, sunt cele două puncte cardinale ale învățăturilor Lui, și porunca: „*Iubește pe de-aproapele tău ca pe tine însuși*” este și astăzi suficientă pentru deslegarea tuturor problemelor sociale.

Importantă pentru problemele sociale este concepția lui Christos asupra căsătoriei și asupra familiei: Aici sunt cele două principii de bază în care Christos vede stâlpi de susținere ai societății.

Durere, că societatea care s'a numit și se numește creștină, de alătea ori nu și-a făcut datoria. Dacă societatea de azi ar fi creștină și ar trăi după învățăturile lui Christos, nu ar mai exista probleme sociale, căci cele zece porunci pe cari le avem sunt și azi în de-ajuns de suficiente pentru a face față tuturor cerințelor de ordin social, după care fiecare individ să-și găsească fericirea și îndestularea sa.

Nici Societatea Națiunilor nu va fi nici odată în stare să deslege măcar una din problemele ce și le-a impus, până când Christos nu va fi prezent la masa de desbateri și până când spiritul lui Christos nu se va coborî în sufletul membrilor acestei Societăți a Națiunilor.

Christos nu cunoaște o morală dublă pentru bărbat și femeie, pentru politician și alegător. El și-a edificat programul său pe baza trainică a celor zece paragrafe.

Și până când în viața noastră privată și publică nu vom avea *totdeauna* înaintea noastră și nu vom grava *adânc* în sufletul nostru aceste zece porunci, nu vom putea soluționa *definitiv* nici o problemă socială, ori de ce natură ar fi ea.

C. B.

Din problemele vremii.

Insemnări pe marginea unui fapt divers.

Am citit de-unăzi într'un ziar italian o poveste ciudată, petrecută în Florența... Una din acele povești de crud realism cu puțin din parfumul romanțelor din trecut....

Un tânăr și strengar bogătaș florentin, se îndrăgostise de o frumoasă cântăreață de varietet... Lucru destul de simplu, îmi veți zice, atât numai că frumoasa cântăreață care se ascundea sub un nume fals și era cinstită, refuză să cedeze insistențelor adoratorului său. Acesta ca să se răzbune, îi jură că va veni în fiecare seară la teatru cu un grup de prieteni ca s'o fluere, atât timp cât îi va rezista.

Și chiar a doua seară tinerii „viveuri” își executară amenințarea.

A doua zi însă artista s'a sinucis.

Întâmplarea a făcut mult șgomot în Florența, unde Lya Mara, se numea în realitate contesa Sanfiore, care despărțită de soțul său se văzuse nevoită să înainte în public ca să poată întreține pe cel trei copilași al ei, internați într'un pension.

ciale și rog pe Dumnezeu să ne dăruiască tuturora zile se nine, pline de pace și mulțumire sufletească acum și pururea și în vecii vecilor

Al vostru al tuturor de tot binele voitor.

Arad la Nașterea Domnului, 1931

† Dr. Gr. Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

La noi morala nu valorează decât în principiu virtutea mea, cât despre rest, opriți publică practică o îndulțire nețărâmură pentru această omă a bă batului, — care cere victimei dragostea sau viața schimbul onoarei.

Și în vreme ce femeia este repudiată de societate și deprețuită de prejudecata bărbatului pleacă mai departe cu fruntea sus, ca și când sarcina lui n'ar cădea nici răspundere și nici o vină!

El da! Acesta este principiul de egalitate al sexelor într'un secol în care umanitarismul bărbatului ocrotește și biciunea femeii! Când va oare între bărbat și femeie, titudinea tristă de vândători an'nal urmărit, dându-le un față de celălalt demnitatea meneașcă?

C. B.

Țării mele.

I.

Ție
*Românie,
— falnică câmpie
plină'n bogăție
cânt și veselie,
pios mă inchin.*

II.

Pe tine
*cumpă țară,
a cărei hotare
cetăți și răzoare
mulți le atacară
te servesc cu drag.*

III.

In tine
*Ocroitoare,
— a cărei ogoare
râuri și isvoare
sunt fermecătoare,
Vreau ca să trăiesc.*

IV.

Ție
*mamă bună,
cu vâile spumă
oile în turmă
fluerul din urmă,
multe-ți datorăm.*

V.

Pe tine
*glorioasă,
— care cu — a ta oară
ai invins dezastre
în timpuri nefaste,
te voi apăra.*

VI.

In tine
*— a mea țară
cred cu credință
o mică ființă
câ'n biruințe
eternă vei fi.*

VII.

Pe tine,
*Puteri divine,
din ceruri pline
Și'n veci, senine!
Te ocrotesc.*

I. Felix Palter

EPIGRAME

I.

In versul tău nerod,
De liră îmi vorbești,
Dar în loc de liră...
Văd că din cobză glăsuiești.

II.

Unul prieten care face
spirit pe socoteala mea
Amice vrei să faci o ironie
Sau o bufonerie,
Eu îți spun cu jală...
Că-i prostia dumitale...

III.

La operă a debutat un
Din culise a ieșit... privighetor
Să cânte cu tot harul,
Dar când a sfârșit cântarea,
A coborât cortina, .. și-a ascu-

Prin Munții Apuseni.

In luptă cu pădurea și fiarele.

(fragment)

Prietenului, șef. inginer silvic, Cezar Gr. Cristea, Iași.

Oamenii sunt una cu pă-

„Jigăriile“, ne pradă holdele!

Pornisem sub pretextul unei

Abia strânguseră oamenii

Sosii de cu seară la popa din

Haităul, Petrea lui Zăbuc.

Haităul, Petrea lui Zăbuc.

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

An astă pricină, ori mai

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

Și ziceau, a lui Zăbuc, fiindcă

jeles Petrea, că menirea lui pe

Contra fiarelor trebuia să

Bun cunoscător al muntelui,

Abia mă lăsasem un ceas

No, hai, la drum!

Mă strănguesc eu cât putu

O lună plină săltă de după

Deslușim încurând pleoscăit

Ne ducem afă de grajd.

Ai casei susțin, că-și pusese

Dela o vreme, eu deschid

pale, ce-i intraseră pe gură, în

Opincile cu bocluc.

Abia după ce ieșim în razele

Când își pune însă Petre în

Petre saltă ca mușcal de

Invreme ce noi ne căznim

Cerșesc, plângând ai noștri...

Asaltați de toate părțile,

Este o profundă eroare în

La urma urmel până unde

Magi.

Noi am pornit smeriți spre Vitleemul Tău, Stăpâne

Am plecat drumuți, călăuziți de stea

O, vezi, Cel care azi, deschizi privirea n zări virgine

V R G.

Cronica Dramatică

O seară de artă cu Ion Manolescu.

Am fost mirați, și pe drept

Un poem într'un act, un re-

Din momentul când, chemat

Tenorul Romașcan cu vocea-i

Au plăcut foarte mult „Sbu-

—a—

Sinuciderea fostului director de bancă R. Verișan din Șeitin.

—oxo—

Dumneacă după masă la ora

După ce prânzise în restau-

Sinuciderea sa se datorește

Din Apateu.

Un grup de intelectuali

Serbarea va avea loc Joi ora

Până la această dată s'au

Dna Iulia M. Leucuța 1000

Țin să aduc pe această cale

Rugina

Sărbători fericite Onor. clientelă Dimitrie Manea ARAD, str. Mețianu Prăvălie de modă bărbătească.

Sărbători fericite Onor. clientelă RECORD Prăvălie de pânzeturi Str. Eminescu 15

CE NU ȘTIM?

Câte versuri și cuvinte sunt în Biblie?

În Vechiul Testament sunt 23.214 versuri și 592.439 cuvinte. În N. Testament sunt 7959 versuri și 181.258 cuvinte.

Pentru ce nu auzim zgomotul produs de mișcarea pământului?

Orice mișcare produce un sunet, întâmpină rezistența corpului în care se mișcă (aerul). Pământul, cu întregul strat de atmosferă, se mișcă în vid (loc fără aer) și deci neîntâmpinând nici-o rezistență nu produce nici-un fel de sunet.

Este creerul unui om mai mare decât al unei femei?

Greutatea medie a creerului unui om este de 1 kgr. și 750 grame iar creerul unei femei cântărește 1 kgr. și 300 de grame.

De câte ori bate inima omului într'o zi?

În condițiuni normale inima unui om bate de 92.160 ori pe zi.

Se pot face stufe din firul de paianjen?

Da, tot așa de ușor ca și din firul viermilor de mătasă. În Languedoc, în Franța, a existat o fabrică unde se creșteau paianjeni, din a căror țesătură se făceau ciorapi și mănuși. Aceasta fabrică s'a închis din cauza greutății creșterii paianjenilor în comparație cu ușurința creșterii viermilor de mătasă.

Câtă mătasă produce un vierme de mătasă?

2.300 viermi produc o jumătate de kilogram de mătasă.

Jocurile noastre.

Concursul II. Seria 4-a.

1. Cuvinte încrucișate

N. CIMPOIȘ-LoCo.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35
36	37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48	49

Orizontal: 1. Iisus Christos a venit în lume în calitate de ... al ei; 8. Campion; 8a. Bunica lui Iisus; 9. Notă muzicală; 10. Numele celui a cărui naștere o sărbătorim acum; 12. La jocul de cărți; 14. Personaj mitologic; 16. Locaș unde nimeni n'ar voi să ajungă, după moarte; 17. Grația divină; 18. Satul în care s'a născut Iisus; 19. Șarpe; 20. Ce a fost Gașpar, sau Melchior,...? 22. Măsură; 23. Unt de lemn sfințit; 25. Ochiu de lanț; 26. Unul din cei 12 Apostoli; 27. Pronume; 29. Pe ce s'ardecu osândiții la moarte; 30. Literă grecească; 31. Ca la 22; 32. Pronume; 33. Articol; 34. Ca la 2b; 35. Vârstă; 36. La nașterea lui Iisus, o stea mare. Ivisive la răsărit; 37. Viață legată cu...; 39. Plan (fig.); 40. Locaș unde am voi s'ajungem toți, după moarte; 41. Fluviu în Europa; 42. Săgetător; 45. Iosif a luat pruncul și pe maica lui și... duse în Egipt; 46. Specie de struguri; 47. Plată.

Vertical: 1. Mormâi; 3. Suprim; 4. Nume dat lui Iisus Christos (3 cuv.); 5. Apuc; 6. Conjunție; 7. Cel ce vorbește cu emfază; 10. Provincie a Palestinei; 11. Vechiu oraș al Palestinei; 13. Munte pe care Iisus s'a schimbat la față; 15. Rugăciunea a mohamedanilor; 19. Unul din cei 3 magi; 21. Locuitor dintr'o provincie a Palestinei; 23. Mama lui Iisus; 24. Filmele se fac sub diferite...; 28. Ingerul Domnului se... în vis lui Iosif, spunându-i să meargă în Egipt; 30. Au fost între primii cari s'au închinat lui Iisus; 38. Pronume; 39. Interjecție; 43. Interjecție; 44. Pronume.

2. Urare ascunsă.
Nicu Mina-LoCo.
Se dau următoarele fraze:

INFORMAȚIUNI.

Concordatul Băncii Marmorosch Blank a fost votat. Depunerile până la 20.000 lei vor fi plătite imediat, iar depunerile mai mari în curs de 3 ani și anume: în primul an 30%, în al doilea 30% și restul în ultimul an.

Dna Dr. Albu vă roagă să primiți mulțumirile ei pentru participarea la crâncena durere încercată prin dispariția din această viață a mult adoratului și neuitatului ei soț Docent universitar Dr. Ștefan Albu.

Incercare de sinucidere. Soția lui Onea Gheorghe născută Balla Maria de 24 ani din acest oraș, a încercat să se arunce în Mureș cu intenția de a se sinucide, însă a fost oprită de un trecător.

Ministrul instrucțiunii publice a prelungit vacanța școlilor secundare până la 11 Ian. 1932. (În loc de 7 lan.).

Anunț. Cumpăr casă mare — având locuințe de închiriat — în centru, adresa la ziar.

Casa Cercuală a Asiguratorilor Sociale din Arad caută spre închiriere în centrul orașului o clădire constătoare din 24-27 încăperi corespunzătoare pentru instalarea birourilor administrative, ambulatoriilor medicale și farmaciei Casei Cercuale.

Chiria poate fi până la 140.000 lei anual.

Oferile se vor înainta Direcțiunii Casei Cercuale Arad până cel mai târziu în 2 Ianuarie 1932.

Faraonul adulator adormi. Peștele vecinului cititor Coriolan cloroformiza. Isaia osârditorul abătut Șoricelul oferit micilor stenografi

Luați din fiecare câvânt 3 (trei) litere consecutive (din ultimul numai două), așezate în acelaș loc, și veți găsi o urare din partea ziarului.

3. Joc algebric.
C. G. Minciună-LoCo.

A+B+C+D=X
A= părțile laterale ale pântecelui;
B= pe cel rău îl pedesește Cel de...;
C= chipul lui Iisus pe cruce;
D= dârmotin (Bot);
X= numele aceluia care a dat religiunea cea mai perfectă.

Cupon pentru jocuri II-4.

Bal costumat de Crăciun. Cu program, cu concurs frumusețe și premii pentru costumele cele mai frumoase aranjează în saloanele „Hilului Central“ la 6 Ianuarie 1932 ora 16 de Societatea „Principele Mircea“.

Publicul arădan este rugat cu insistență a acorda atențiune și spr jin, aducându-se drasele lor la o petrecere foarte interesantă.

Pentru cei oropsiți. Cursul zilei de Duminică Dec. autocamioanele Primăriei vor circula prin oraș, pentru a strânge haine pentru șomerii.

Circulația autobuselor municipale va fi sistată în ajunul Crăciunului, la ora 8 1/2 seara. În celelalte zile, autobuzul va circula normal.

Școli desființate. Prin lege a învățământului s'a desființat școala Normală de la Arad, clasele B. dela școala comercială de băeți și e vor să și clasele paralele dela școala „Ghiba Birta“. Parlamentul arădan au intervenit pentru toate orașe, însă pentru Arad care i-a trimis acolo, nu s'a deschis gura.

Tribuna liberă.
Pentru cele publicate în „Aradul“ nu-și ia răspunderea.

Declarație.

În legătură cu articolele părute până acum și cari sunt anunțate să apară după în ziarul Curentul din București, articole datele de soara și semnate I. Țarina I. Ț, cari caută să mă grească cu toate mijloacele cum rectificarea trimisă mandat redacției numitului nu a fost publicată, de prin ziarul Aradul pe semnele celor, cari mă cunosc, urătoarele:

Din toate cele puse în cina mea în aceste articole singur lucru e adevărat, că Curtea de apel mă vinovat că am luat taxă pe eliberarea unui certificat de cel amendându-mă. Sentința sub recurs, Ministerul Să și Tribunalul nu m-a găsit vinovat în aceasta chestie.

Toate, celelalte sunt calomnii ordinare pe cale de o secătură din pe care voi așeza-o curând acolo, unde i-se Arad la, 20 Dec 1931.

Dr. Vasile medic

Matineul artistic al Soc. Ort. Naț. a Fem. Române.

Din inițiativa Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, filiala Arad, a avut loc Sâmbătă 10 Dec. c. ora 5 d. m. în sala Teatrului Orășnesc un **matineu artistic**. Programul, anunțat în numărul trecut al ziarului nostru, a fost complectat cu câteva declamări și monoloage, spuse admirabil și cu vervă de dl Ion Focșăneanu dela Teatrul de Vest. Despre executarea punctelor de dans — să începem cu ele — nu avem decât cuvinte de laudă la adresa celor ce le-au selecționat, și mai cu seamă la adresa celor ce le-au executat. Dela început, tabloul dsoarei *Della Stoinescu*; cel al elevelor școlii primare No. 2, condus de dsoara Clara Abony; drăguțe și impresionante artele și dansurile din Carmen, executate de dsoara *Olimpia Vancu*; tabloul ro-cocco, spectaculos și executat în nota timpului. „Elegia și Berceuse“ bine cântate de dsoara *Clara Abony*. Dsoara

cunoscută publicului arădan, a cântat cu profundă simțire artele diferite opere și „Minuten-valsul“. Au lăsat dinatins la urmă artele românești cântate de d-na *Maior Ivanovici*, deoarece pentru noi au constituit, punctul de atracție al matineului. Bine executate, aceste artele au amintit multora frumusețea cântecelor românești, față de dadalismul cântecelor moderne.

La pian a fost dl Dr. Bubi Botiș, care ca în totdeauna s'a achitat în mod ireproșabil.

Orchestra teatrului, bine pusă la punct a executat foarte bine punctele ei și acompaniarea a fost bună.

În general vorbind, programul matineului Societății Ortodoxe naționale a Femeilor Române, a fost foarte bine alcătuit și executat. Ideea de a organiza astfel de matinee e foarte fericită și le-am vrea continuate.

Publicație. Pentru închirierea futuror localităților aflătoare în clădirea Corporațiunii Industrișilor din Arad, în etaj (Bulev. Carol No, 48) publicăm concurs. Localitățile amintite sunt închiriable dela data de 1. Maiu 1932. Ofertele se vor înainta până

la data de 31. Decemvrie 1931 către secretariatul Corporațiunii, pe lângă arătarea sumei de chirie și a condițiunilor.

Complexul închirial este compus din 2 săli mari, 1 sală mai mică, 5 camere și dependențe.

Pres'diul Corporațiunii Industrișilor.

Programul cinematografelelor pentru zilele de Crăciun:

CENTRAL	SELECT	GRĂDIȘTE	GAI
25-26-27 Dec. Studentul Cerșetor delicioasă operetă de <i>Carl Mill-ocker</i> cu <i>Hans Heins, Bolman</i> și celebra primadona dela opera din Berlin <i>Iarmilla Novotna.</i>	25-26 Dec. Maestratea Sa Spălătoreasa, comedie cu <i>Hans Nlesse.</i> 27-28 Dec. Fetele moderne comedie de moravuri cu <i>Iohn Crawford, Anita Page, Iosephine Dunn, Rode la Roque</i> și <i>D. Fairbanks-junior</i>	25 Dec. Goana după milioane cu <i>Luciano Albertini</i> și <i>Ernest Vereces.</i> 26 Dec.: Cu inima frântă, dramă cu <i>Olaf Fjord.</i> 27 Dec.: Dece să divorțăm? comedie cu <i>Vivian Gibson</i> și <i>Margarette Kupfer.</i>	25 Dec. Dece să divorțăm? comedie cu <i>Vivian Gibson</i> și <i>Margarette Kupfer.</i> 26 Dec. Goana după milioane, cu <i>Luciano Albertini</i> și <i>Ernest Verebes.</i> 27 Dec. Cu inima frântă dramă cu <i>Olaf Fjord.</i>

Reprezentările încep la orele 3, 5, 7 1/2 și 9 1/4